

ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน¹

Ability and the Relationships between Grammar Ability, Reading and Writing Skills

กาโสม หมาดเด็น²

Kasom Matden

นิสากร จารุมณี³

Nisakorn Charumanee

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ผู้วิจัยใช้ตารางการกำหนดขนาดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ จำนวน 370 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษ ซึ่งครอบคลุม ความรู้ไวยากรณ์ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน โดยอิงเกณฑ์การทดสอบตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านไวยากรณ์ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ 2) ระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ, ความสามารถด้านไวยากรณ์, ทักษะการอ่าน, ทักษะการเขียน

Abstract

The purposes of this study were to investigate students' English grammar ability and its relationship with reading and writing skills of Matthayomsuksa 3 students in the Secondary Educational Service Area Office 16 (SEA 16). The researcher employed the table for determining sample size proposed by Krejcie and Morgan (1970). The determined sample size was 370 students' simple random sampling was then applied to obtain individual subjects. The instrument was an English test covering grammar, reading, and writing skills in which the test items were based on the Ministry of Education's curriculum specification. The statistics used were mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.), percentage, and Pearson's correlation. The results of this study were as follows: 1) the levels of students' English grammar ability, reading and writing skills were low.

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16"

² นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

³ รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ศิลปาคม และภาษาศาสตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

2) There were positive relationships between English grammar ability and reading skills, and between English grammar ability and writing skills. The correlation was significant at the 0.01 level.

Keywords: English grammar, English grammar ability, reading skill, writing skill

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารในชีวิตของคนไทย และผู้คนทั่วโลกทั้งทางด้าน การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา และด้านอื่นๆ จึงเปรียบดั่งภาษานานาชาติ (International Language) ที่มีผู้คนส่วนใหญ่นิยมใช้เพื่อสื่อสารระหว่างประเทศมากที่สุดในปัจจุบัน (Crystal, 1997) จากบทบาทและความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะต่างๆ จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้และใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง ดังที่ Long and Richards (1987) ระบุว่า ไวยากรณ์เป็นแกนหลักของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั้งนี้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารให้ถูกต้องและสมบูรณ์ สอดคล้องกับ Canale and Swain (1980) ที่ระบุว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์มีความสำคัญในการพัฒนาความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy) ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานไวยากรณ์ดี จะสามารถเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งการพูด การอ่าน และการเขียนได้เร็วกว่าและดีกว่าผู้ที่ไม่มีหรือรู้ไวยากรณ์อังกฤษน้อย (นเรศ สุรสิทธิ์, 2547) และความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะของนักเรียนทุกระดับชั้น (Parrott, 2000) จึงสรุปได้ว่า การมีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ต่อการพัฒนาทักษะอื่นๆ และจะสามารถต่อยอดไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ด้วยเหตุนี้ในการจัดการเรียนการสอนครูจำเป็นต้องสอนกฎโครงสร้างไวยากรณ์อย่างละเอียดและถูกต้อง (Burgess and Etherington, 2002; Ebsworth and Schweers, 1997; Potgieter and Conradie, 2013)

ถึงแม้ว่าหลักสูตรการเรียนการสอนของประเทศไทยจะให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษและการพัฒนาทักษะดังกล่าว แต่ผลสัมฤทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับทักษะภาษาอังกฤษยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ดังจะเห็นได้จากผลการสำรวจความสามารถทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ปี 2009-2015 ของบริษัท Education First ซึ่งเป็นผู้นำด้านการเรียนต่อต่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทั่วโลกที่ได้จัดอันดับระดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษจากแบบทดสอบวัดระดับ (Placement test) ที่มีการวัดทั้งความสามารถด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ การอ่าน และการฟัง ผลปรากฏว่า ประเทศไทยมีผลคะแนนอยู่ในระดับต่ำมากติดต่อกันจนถึงปัจจุบัน (ดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ, 2015) และยิ่งไปกว่านั้นผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : ONET) พบว่าคะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั่วประเทศตั้งแต่ปีการศึกษา 2555-2557 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ร้อยละ 28.71, 30.35 และ 27.46 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินที่สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) กำหนดไว้ ทั้งยังสอดคล้องกับรายงานผลการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนในมิติ O-NET ปีการศึกษา 2557 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ซึ่งได้เปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2556-2557 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับประเทศ ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 พบว่า ระดับประเทศ มีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 30.35 และ 27.46 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนพัฒนาเท่ากับ -2.89

ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 29.99 และ 27.90 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนพัฒนาเท่ากับ -2.90 และระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 มีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 31.29 และ 27.70 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนพัฒนาเท่ากับ -3.59 จากผลดังที่ได้กล่าวมาชี้ให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าคะแนนพัฒนาของวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ระดับต้องปรับปรุงในทุกระดับ จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ควรเร่งรัดพัฒนาทักษะต่างๆทางด้านภาษาอังกฤษ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16, 2557)

จากความสำคัญของทักษะด้านไวยากรณ์ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ และจากภาวะวิกฤติโดยรวมของคะแนนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งสะท้อนจากคะแนน O-NET ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จึงจำเป็นต้องศึกษาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษซึ่งเปรียบเสมือนแกนหลักของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษว่าอยู่ในระดับใดและส่งผลต่อการพัฒนาทักษะอื่นๆ ในปัจจุบันหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่ง นเรศ สุรสัทธี (2547) ระบุว่า ไวยากรณ์ มีความสำคัญต่อทักษะการอ่านและการเขียนมากกว่าทักษะการฟังและการพูด เพราะความรู้ไวยากรณ์ จะทำให้การอ่านได้เข้าใจและเขียนได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. นิยามไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสำคัญของการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผู้เชี่ยวชาญด้านไวยากรณ์หลายท่าน ได้ให้นิยามไว้สอดคล้องกัน ซึ่งสรุปได้ว่าไวยากรณ์ คือ กฎเกณฑ์ของภาษา ซึ่งรวมถึง เสียง คำศัพท์ กลุ่มคำประโยค หลักการใช้คำ และการจัดวางคำเข้าด้วยกัน ให้เป็นรูปประโยคที่สามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ (Harmer, 1987; Thornbury, 2000; Cowan, 2008)

Dickins and Woods (1988) ได้กล่าวถึงความสำคัญของไวยากรณ์ไว้ว่าถ้าขาดความรู้ด้านดังกล่าวแล้วผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะไม่เกิดความเข้าใจและไม่สามารถสื่อสารในระดับสูงได้ ไวยากรณ์เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การสื่อสารประสบความสำเร็จและยังเป็นส่วนประกอบสำคัญที่สุดในการใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในทุกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน จึงอาจสรุปได้ว่าไวยากรณ์ เป็นปัจจัยพื้นฐานของรูปแบบการใช้ภาษาให้กับผู้ใช้หรือผู้เรียนภาษานั้นๆว่าจะพูดหรือเขียนอย่างไร ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนให้จดจำและสามารถนำภาษาไปใช้งานได้จริง โดยยึดไวยากรณ์เป็นหลักในการพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งสี่ทักษะอันเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์และการพัฒนาทักษะอื่น ๆ (ฟัง พูด อ่าน เขียน)

Nunan (2004) กล่าวว่า การเรียนรู้รูปแบบโครงสร้างภาษาเป็นสิ่งสนับสนุนความสามารถในการนำภาษาไปใช้ได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของภาษา กล่าวคือหากผู้เรียนภาษามีความรู้หรือความสามารถด้านไวยากรณ์ในระดับดี ก็จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้งในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ได้ดีเช่นกัน สอดคล้องกับที่ Canale and Swain (1980) และ Zhang and Min-Yan (2009) ระบุว่า สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญในการพูดให้ประสบความสำเร็จ คือ ความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ การรู้โครงสร้างไวยากรณ์ดีช่วยให้ผู้พูดสามารถเข้าใจรูปแบบของคำ ประโยคและสามารถคิดสร้างประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทั้งยังสามารถพูดสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว (Fluency) และใช้ภาษาอย่างถูกต้อง (Accuracy) สำหรับบทบาทไวยากรณ์ในการอ่าน คือการที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้นหากมีความรู้ความเข้าใจในหลักไวยากรณ์ดี เพราะไวยากรณ์ช่วยให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นหน้าที่ของคำ โครงสร้างประโยค ซึ่งช่วยให้

การอ่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Mccarthy, 2000) และสำหรับในการเขียนไวยากรณ์สนับสนุนการเขียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะหากผู้เรียนมีความรู้และแม่นยำในการใช้ไวยากรณ์ ก็จะช่วยให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ และประเมินการใช้คำ ทั้งยังสามารถใช้ไวยากรณ์ที่เหมาะสมในงานเขียน (Derewianka, 2008)

จากความสำคัญดังกล่าว มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ชญาพร วจนะคัมภีร์ (2554) ทำการศึกษาเกี่ยวกับระดับความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปรีณสรอยแฉลวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 285 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ เนื่องจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 27.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นอัตราร้อยละ 73.0 ส่วนคะแนนจากแบบทดสอบวัดระดับความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.46 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.78 ผู้วิจัยระบุว่า การที่ผู้เรียนมีพื้นฐานไวยากรณ์ต่ำ ทำให้ความสามารถในการเข้าใจภาษาอังกฤษน้อยลงเช่นกัน เช่น นักเรียนไม่สามารถอ่านสื่อการเรียนการสอนที่มีคำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากไม่เข้าใจความหมาย เป็นต้น

นอกจากนี้ Hafiz and Tudor (1990) ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ การอ่านและการเขียน โดยทดลองใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading) สองครั้ง โดยใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ในประเทศอังกฤษและปาเกีสถาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ สามารถนำความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้าง ที่ได้เรียนรู้จากการอ่านไปใช้ในงานเขียนของตนเองได้ อาจกล่าวสรุปได้ว่า ผู้เรียนอาจนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านถ่ายโอนไปสู่ทักษะเขียน แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของการปรับใช้ทักษะต่างๆ จากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจนเกิดประสิทธิผล ถึงแม้ว่าหลักสูตรการเรียนการสอนของประเทศไทยจะให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษและการพัฒนาทักษะดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตาม จากงานวิจัยของ Musigrungsi (2002) พบว่าการเรียนไวยากรณ์เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยเพราะนักเรียนคิดว่าไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยาก น่าเบื่อไม่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

จากความสำคัญของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษต่อการพัฒนาทักษะอื่นๆ ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ตลอดจนภาวะวิกฤติด้านความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จึงมีความจำเป็นต้องมีการศึกษาเพื่อยืนยันว่านักเรียนกลุ่มดังกล่าว มีความรู้ไวยากรณ์อยู่ในระดับที่เป็นปัญหาในการพัฒนาทักษะอื่นหรือไม่ โดยเน้นทักษะการอ่านและการเขียนซึ่งต้องการความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์เพื่อให้อ่านได้อย่างเข้าใจและเขียนได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งสำรวจระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน โดยมีคำถามวิจัยดังนี้

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด
2. ระดับความสามารถด้านไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กับความสามารถด้านการอ่านและการเขียนหรือไม่ อย่างไร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10,753 คน ซึ่งอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (จังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 370 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางการกำหนดขนาดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างอาสาสมัครเข้าร่วมงานวิจัยตามจำนวนเป้าหมาย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากหลักสูตรและตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบแบ่งเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 : ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยผู้วิจัยมีจุดประสงค์วัดระดับความรู้ความเข้าใจด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเจาะจงประเด็น (discrete points) โดยเลือกประเด็นเชิงเกณฑ์การทดสอบตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ใช้เวลาสอบ 40 นาที โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

ตาราง 1 ประเด็นไวยากรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

ข้อที่	ประเด็นไวยากรณ์	จำนวนข้อ	คะแนน	ข้อที่	ประเด็นไวยากรณ์	จำนวนข้อ	คะแนน
1.	Tense	4	4	6.	Subject and verb agreement	4	4
2.	Determiner	4	4	7.	Reported speech	4	4
3.	Voice	4	4	8.	Preposition	4	4
4.	Question Tag	4	4	9.	Conditional	4	4
5.	Relative pronoun/clause	4	4	10.	Modifier	4	4

ตอนที่ 2 : ทักษะการอ่าน (Cloze tests) เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 เรื่องๆ ละ 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ โดยผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อทดสอบความเข้าใจในบทอ่านและโครงสร้างไวยากรณ์จากเนื้อเรื่องโดยมีจำนวนข้อที่ทดสอบด้านเนื้อหาและด้านไวยากรณ์เท่าๆกัน ใช้เวลาสอบ 30 นาที

ตอนที่ 3 : ทักษะการเขียน เป็นข้อสอบแบบอัตนัย ให้นักเรียนเขียนเรียงความเชิงเรื่องเล่าตามหัวข้อที่ระบุ คือ My favorite trip โดยกำหนดความยาวประมาณ 8-10 บรรทัดและใช้เวลาในการเขียนภายใน 50 นาที หัวข้อที่กำหนดนี้อิงกับหลักสูตรตามระดับของนักเรียน โดยมีเกณฑ์การประเมินงานเขียนที่ปรับจากเกณฑ์ของ O'Malley และ Pierce (1996) และคู่มือครู วิทยานิพนธ์ภาษาอังกฤษ SPRINT 3 (2557) ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียน

ประเด็น การ ประเมิน	ระดับคุณภาพ / ระดับคะแนน					คะแนน รวม
	9-10	7-8	5-6	3-4	1-2	
1. เนื้อหา	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนดทั้งหมด มีใจความสำคัญที่ชัดเจนสมบูรณ์ในระดับดีมาก	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนดเป็นส่วนใหญ่มีใจความสำคัญที่ชัดเจนสมบูรณ์ในระดับดี	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนดในระดับพอใช้ มีใจความสำคัญที่ชัดเจนสมบูรณ์ในระดับปานกลาง	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนดเล็กน้อย สามารถจับใจความสำคัญได้บางประเด็น	เนื้อหาไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนด ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้	10
2. การเรียบเรียงความคิด	งานเขียนมีการเรียบเรียง ลำดับเนื้อหาได้ต่อเนื่องทั้งหมด มีความน่าสนใจ และน่าติดตามในระดับดีมาก	งานเขียนมีการเรียบเรียง ลำดับเนื้อหาได้ต่อเนื่อง เป็นส่วนใหญ่ มีความน่าสนใจและน่าติดตามในระดับดี	งานเขียนมีการเรียบเรียง ลำดับเนื้อหาได้ต่อเนื่องในระดับปานกลาง มีความน่าสนใจและน่าติดตาม ในระดับปานกลาง	งานเขียนมีการเรียบเรียง ลำดับเนื้อหา ต่อเนื่องเล็กน้อย มีความน่าสนใจและน่าติดตาม ในระดับน้อย	งานเขียนไม่มีการเรียบเรียง ลำดับเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความน่าสนใจและไม่น่าติดตาม	10
3. การใช้ภาษา	ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องทั้งหมด และไม่มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำ	ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่และไม่มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำหรือผิดเล็กน้อยไม่เกิน 3 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องในระดับพอใช้ และไม่มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำหรือผิดปานกลาง ไม่เกิน 5 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องในระดับน้อย และสะกดคำผิดเกินกว่า 5 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์ผิดจำนวนมากสะกดคำผิดเป็นจำนวนมาก	10
รวม						30 (100%)

หมายเหตุ: ปรับจากเกณฑ์ของ O'Malley และ Pierce (1996) และคู่มือครู รายวิชาภาษาอังกฤษ SPRINT 3 (2557)

ตาราง 3 เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
90 ขึ้นไป	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับดีมาก
70-89	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับดี
50-69	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับพอใช้
30-49	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับน้อย
≥ 29	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับน้อยมาก

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Content validity) ทางด้านภาษา เนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.8 – 1.00 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานการศึกษา มัธยมศึกษา เขต 16 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) มีค่าเท่ากับ 0.4 และค่าอำนาจจำแนก (R) มีค่าเท่ากับ 0.20 ซึ่งหมายความว่าเครื่องมือมีค่าความเชื่อมั่นสูง

3. วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และแจ้งนักเรียน โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อติดต่อขอความร่วมมือ ในการเก็บข้อมูลการวิจัย
2. นัดหมายวัน เวลาดำเนินการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน จากโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง 10 แห่ง โดยขอทดสอบในคาบเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานหรือคาบที่เหมาะสม โดยครูผู้สอนและผู้วิจัยเป็นผู้คุมสอบ ทั้งนี้การนัดหมายเรื่องวัน เวลาและสถานที่ในการจัดสอบเป็นไปตามความสะดวกของแต่ละโรงเรียน
3. ดำเนินการทดสอบระดับความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤศจิกายน 2558 มีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเข้ารับการทดสอบทั้งสิ้น จำนวน 370 คน
4. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง โดยแยกเป็นความสามารถในด้านการอ่าน การเขียน และ ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

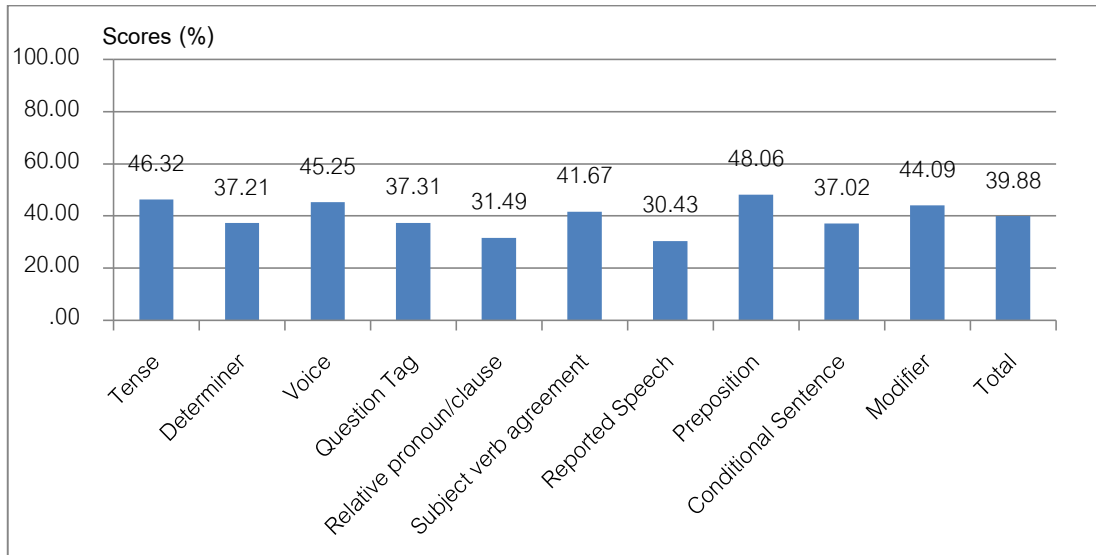
ผู้วิจัยได้รับแบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษที่สมบูรณ์จำนวน 258 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 69.72 จากนั้นดำเนินการตรวจสอบข้อสอบดังนี้ 1) ผู้วิจัยตรวจข้อสอบไวยากรณ์ (40 ข้อ) และทักษะการอ่าน (20 ข้อ) ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยด้วยตนเอง 2) อาจารย์ระดับมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะ การเขียน จำนวน 2 ท่าน เป็นผู้ตรวจข้อสอบเรียงความ ตามเกณฑ์การประเมินที่เป็นข้อกำหนดของงานวิจัย นี้ ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากการตรวจของทั้งสองท่านมาหาค่าความสัมพันธ์ พบว่าการให้คะแนนเป็นไป ในทิศทางเดียวกัน ($r=0.58$) หลังจากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อคำนวณ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อหาค่าระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และค่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้าน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียน ทั้งนี้โดยคำนวณจากแบบทดสอบ 258 ฉบับ โดยกำหนด $N=258$

ผลการวิจัย

การศึกษาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ปรากฏผลดังต่อไปนี้

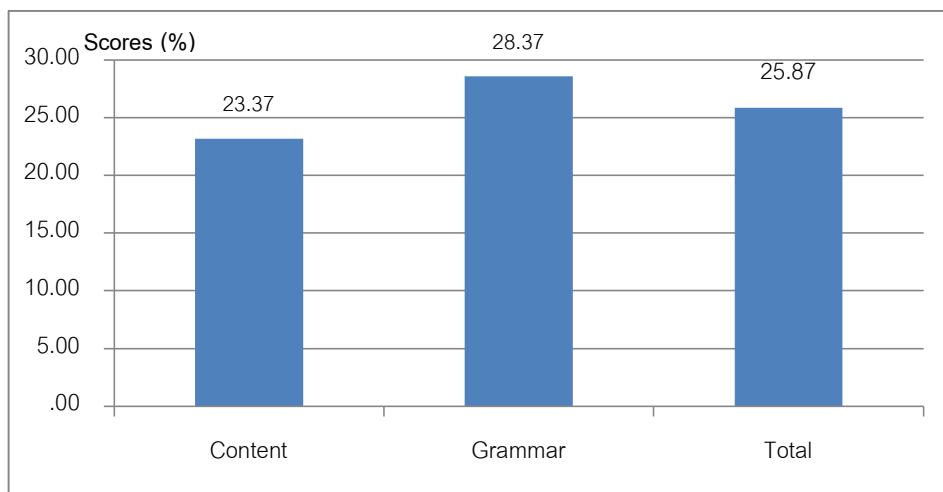

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

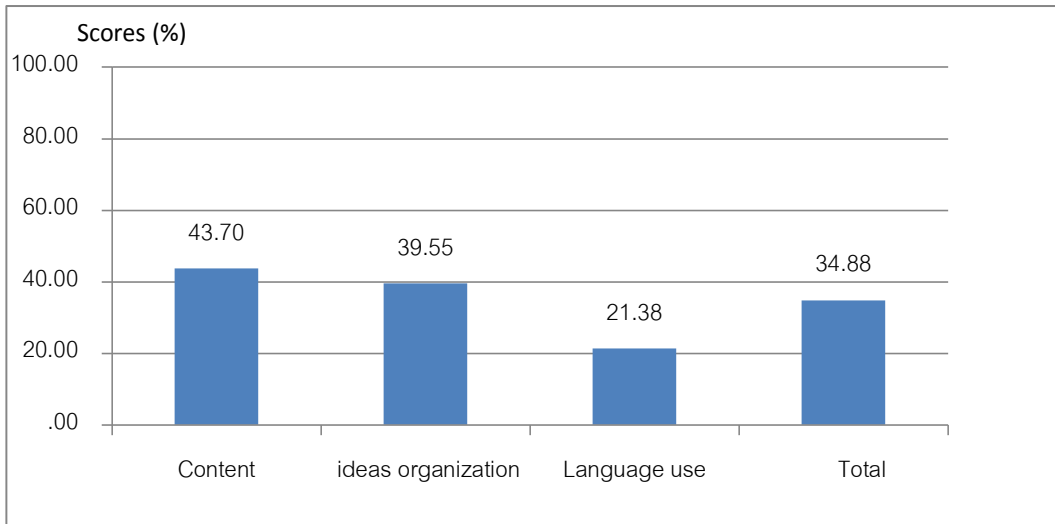
ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (N=258)

จากภาพที่ 1 ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ในภาพรวมนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 มีระดับคะแนนความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 39.88) และเมื่อพิจารณารายประเด็นจะเห็นได้ว่าประเด็นที่นักเรียนได้คะแนนสูงสุดคือ Preposition (ร้อยละ 48.06) รองลงมาคือ Tense (ร้อยละ 46.32) และประเด็นที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือ Reported speech (ร้อยละ 30.43)

ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงระดับความสามารถด้านการอ่าน (N=258)

จากภาพที่ 2 พบว่า ในภาพรวมนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 มีคะแนนระดับความเข้าใจบทความ อยู่ในระดับน้อยมาก (25.87%) และ เมื่อวิเคราะห์แยกประเด็นพบว่า ความเข้าใจด้านเนื้อหา (content) อยู่ที่ระดับร้อยละ 23.37 และความรู้ ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ในเนื้อหา อยู่ที่ร้อยละ 28.37 เท่านั้น

ภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงระดับความสามารถด้านการเขียน (N=258)

จากภาพที่ 3 พบว่าในภาพรวมความสามารถในการเขียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 มีผลคะแนนอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 34.88) และ เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นของงานเขียนพบว่า นักเรียนมีผลคะแนนด้านเนื้อหามากที่สุด (ร้อยละ 43.70) รองลงมาคือประเด็นการเรียบเรียงความคิด (ร้อยละ 39.55) ส่วนประเด็นด้านการใช้ภาษาหรือไวยากรณ์มี ผลคะแนนน้อยที่สุด (ร้อยละ 21.38)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและ ทักษะการเขียน

ตาราง 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนไวยากรณ์ กับคะแนนการอ่านและการเขียน	คะแนนการอ่าน		คะแนนการเขียน	
	R	p-value	R	p-value
คะแนนไวยากรณ์	.405**	0.00	.372**	0.00

หมายเหตุ: **มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 4 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวก กับคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r=.405, p\text{-value}=0.00$ และ $r=.372, p\text{-value}=0.00$) ซึ่งหมายความว่าหากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงก็มีแนวโน้ม

ว่าคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนจะสูงด้วยในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ต่ำ ก็มีแนวโน้มจะทำให้นักเรียนมีคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนต่ำด้วยเช่นกัน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถสรุปและอภิปรายผลประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าโดยภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 (จังหวัดสงขลาและสตูล) มีความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านและทักษะการเขียนในระดับน้อย กล่าวคือไวยากรณ์ร้อยละ 39.88 การอ่าน ร้อยละ 25.87 และการเขียน ร้อยละ 34.88 ซึ่งนับว่าอยู่ในระดับที่ต่ำมาก สอดคล้องกับผลคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ O-Net ซึ่งจัดทดสอบโดยสถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติในปี 2556-2557 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16, 2557) และเมื่อพิจารณาความรู้ไวยากรณ์ที่ใช้ในทักษะการอ่านหรือการใช้ความรู้ไวยากรณ์เพื่อการเขียนพบว่า อยู่ในระดับที่ต่ำมากเช่นกัน (ร้อยละ 28.57) และร้อยละ 21.38 ตามลำดับ) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของชฎาพร วจนะคัมภีร์ (2554) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับระดับความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปรีณสร้อยแผลวิทยาลัฒย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 285 คน และพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งเมื่อผู้เรียนมีพื้นฐานไวยากรณ์ต่ำ ทำให้ความสามารถในการเข้าใจภาษาอังกฤษน้อยลงเช่นกัน เช่น นักเรียนไม่สามารถอ่านสื่อการเรียนการสอนที่มีคำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากไม่เข้าใจความหมาย เป็นต้น

จากข้อค้นพบที่สอดคล้องกันระหว่างงานวิจัยที่ผ่านมาและงานวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงคุณภาพที่ลดลง ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาในการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในพื้นที่ดังกล่าว

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของนักเรียน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงก็มีแนวโน้มว่าคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนจะสูงด้วยในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ต่ำก็มีแนวโน้มนักเรียนจะมีคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนต่ำด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นเรศ สุรสิทธิ์ (2547) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ดี ก็จะสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน ได้ดีกว่าหรือเร็วกว่าผู้ที่ไม่รู้หรือรู้ไวยากรณ์อังกฤษน้อย อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Shanahan (2013) ที่ระบุว่า ความรู้ด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนรู้ถึงลักษณะประโยคและเข้าใจประโยคที่อ่าน ทำให้ประสบความสำเร็จในการอ่านมากขึ้น ทั้งนี้ Hafiz and Tudor (1990) ยังระบุว่าผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ ประสบการณ์จากการเรียนภาษาอังกฤษถ่ายโอนไปสู่ทักษะการอ่านและการเขียนได้

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนมีความรู้ด้านไวยากรณ์น้อยและส่งผลให้ความสามารถในการอ่านและการเขียนอยู่ในระดับต่ำด้วย ผู้เรียนอาจไม่มีความรู้ไวยากรณ์เพียงพอที่จะเชื่อมโยงหรือถ่ายโอนไปยัง

ทักษะการอ่านหรือการเขียนได้ ดังนั้นในการแก้ปัญหาจึงต้องคำนึงถึงองค์รวมของความสัมพันธ์ระหว่างทักษะหลัก ไวยากรณ์ ตลอดจนคำศัพท์

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 (จังหวัดสงขลาและสตูล) อยู่ในระดับที่จำเป็นต้องปรับปรุงและแก้ไข ดังนั้นในระดับเขตพื้นที่และโรงเรียน ควรได้รับทราบปัญหาและร่วมมือกันแก้ไขอย่างเร่งด่วน

2. นักเรียนมีความรู้ไวยากรณ์ที่เป็นตัวชี้วัดภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับต่ำกว่าครึ่งทั้งหมด และระดับความ "ไม่รู้" ในแต่ละประเด็นมีไม่เท่ากัน เช่น ประเด็นที่นักเรียนได้คะแนนน้อยที่สุด คือ Reported speech ดังนั้นในการสอนหรือพัฒนาสื่อการสอน จำเป็นต้องพิจารณาระดับความรุนแรงของปัญหา และเน้นน้ำหนักในการฝึกฝนตามแต่กรณี

3. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านไวยากรณ์และระดับความสามารถในการอ่านและการเขียน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจทางด้านไวยากรณ์ต่ำ ก็จะส่งผลกระทบต่อทักษะอื่นๆ ทางภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านและการเขียน ดังนั้นผู้เรียนควรมีโอกาสได้เรียน Integrated skills ซึ่งเป็นการใช้ภาษาเหมือนสถานการณ์จริงมีการบูรณาการความรู้ไวยากรณ์กับทักษะหลักอื่นๆอย่างเป็นธรรมชาติช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีประสบการณ์การใช้ไวยากรณ์ในบริบทที่จะช่วยให้สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อจำกัดของงานวิจัยครั้งนี้

การศึกษาความสามารถทางด้านไวยากรณ์ครั้งนี้ จำกัดประเด็นไวยากรณ์เฉพาะที่เป็นตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น จึงไม่สามารถสะท้อนความสามารถไวยากรณ์โดยภาพรวมนอกเหนือจากประเด็นที่เป็นขอบเขตวิจัยได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมจากข้อสอบมาตรฐาน เพื่อสามารถนำมาแก้ปัญหาได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้นักเรียนได้คะแนนสูง/ต่ำ ในแต่ละประเด็นของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในประเด็นไวยากรณ์ที่ยังเป็นปัญหา เช่น reported speech, relative pronoun / clauses และ conditional sentences เพื่อกระตุ้นความสนใจผู้เรียน และสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

4. ควรมีการศึกษารูปแบบการบูรณาการการสอนไวยากรณ์กับทักษะหลักอื่นๆ

บรรณานุกรม

- ดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ. (2558). *การสำรวจความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้ใหญ่ในประเทศไทยซึ่งไม่ใช่เจ้าของภาษา*. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2558, จาก <http://www.ef.co.th/epi/regions/asia/thailand/>.
- ชญาพร วจนะคัมภีร์. (2554). *การศึกษาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปรีณสรอยแผล เชียงใหม่*. สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2558, จาก <http://www.prc.ac.th/Academic/TeacherResearchReport/ResearchDetail.php?ID=683.2554>.
- นเรศ สุรสิทธิ์. (2547). *English Grammar ไวยากรณ์ฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- สุนี เทียนพึ่งเวียน และคณะ. (2557). *คู่มือครู รายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ SPRINT 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16. (2557). *รายงานผลการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนในมิติ O-NET ปีการศึกษา 2557*.ม.ป.ท.
- Burgess, J. & Etherington, S. (2002). *Focus on grammatical form: Explicit or implicit?* System, 30:433-458.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1, 1-47.
- Cowan, R. (2008). *The teacher's grammar of English*. New York: Cambridge University Press.
- Crystal, D. (1997). English as a global language. Cambridge: Cambridge University Press.
- Derewianka, B. (2008). *A grammar companion for primary teachers*. Sydney: PETA.
- Dickins, P.M.R. & Woods, E.G. (1988). Some criteria for the development of communicative grammar tasks. *TESOL Quarterly*, 22(3), 623-646.
- Ebsworth M.E. & Schweers C.W. (1997). What researchers say and practitioners do: Perspectives on conscious grammar instruction in the ESL classroom. *Applied Language Learning*, 8:237-260.
- Hafiz, F. M. and I. Tudor (1990). *Graded Readers as an Input Medium in L2 Learning*. System 18, 1:31-42.
- Harmer, J. (1987). *Teaching and Learning Grammar*. London: Longman
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), pp. 607-610.
- Long, Michael H. & Richards, Jack C. (1987). *Methodology in TESOL*, A Book of Readings, Newbury House Publishers, New York.
- Mccarthy, F. (2000). Lexical and Grammatical Knowledge in Reading and Listening Comprehension by Foreign Language Learners of Spanish. *Applied Language Learning*, 2000 (11), 323-348.

- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. Cambridge, UK ; New York, NY :Cambridge University Press, 126.
- Parrott, M. (2000). *Grammar for English language teachers*. Cambridge: Cambridge UP.
- Peirce, B.N. (1989). Toward a pedagogy of possibility in the teaching of English internationally: People's English in South Africa. *TESOL Quarterly*, 23(3):401-420.
- Potgieter, A.P. & Conradie, S. (2013). Explicit grammar teaching in EAL classrooms: Suggestions from isiXhosa speakers' L2 data. *Southern African Linguistic and Applied Language Studies*, 31(1):111-127.
- Shanahan, T. (2013). *Grammar and Comprehension: Scaffolding Student Interpretation of Complex Sentences*. Retrieved on May 25, 2015 From <http://www.shanahanonliteracy.com/2013/12/grammar-and-comprehension-scaffolding.html>
- Thornbury, S. (2000). *How to Teach Grammar*. Harlow: Longman.
- Zhang, Y. (2009). Reading to Speak: Integrating Oral Communication Skills. *English Teaching Forum*, 2009 (1), 32-34.